

קיג:

עין משפט
נר מצוה

קרב א מ"י ס"ע מהל'
מאכלות הקורות הל'
ג עוש"ע י"ד ס"י פו סעיף
:3

קב ב ג ד ה ו מ"י שס
ה"י ו טור ש"ע שס
סעף ו ז:
קד ז מ"י פ"ו תהלות
תרומות ה"י א:
קה ח ט מ"י פ"ט מה"י
תהלות אקורות
הלכה ו:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) ביבמות דף עג ע"ב תבאר
דבתרומה טמאה ליכא ליסור
לא רק ליסור עשה וע"ש
ברש"י ד"ה מה שאין כן
בתרומה ובתוס' שם ד"ה
ואוכלן וז"ע.

כל הבשר פרק שמיני חולין

אלה פארן דאסער שני כתובים ב' טובא חמידי אלה כל הנה
 דרכה חשיב לכו אחד וכן הנהו דיחודה אחד:
עוים העוים. (ט' חממה דעה מיעוטא מני וכן לקמן בסוף פרקין
 (דף ק"ז:) גני מרומם השן: **קסבר** שמואל אישור ח'.

על איסור. זחנס מוחק בקונטרס

וזאת הגירסא להלכה קאמר דקסבר
 שמואל איסור חל על איסור י' דהי'
 כמ"ל קצתלמ דלץ איסור חל על
 איסור אלף הוה ילף מהכא לא הוה
 מסיק חלל וממה תרוייכו מחד קרא
 אלף הוה מוקי קרא כדנמי ולמלא
 דמנסי כנסמו קצתלמ קסבר אין
 איסור חל על איסור נפקי תרוייכו מחד
 קרא כדפירש בקונט' משום דתרוייכו
 מין גדי הוה: דם לאו גדי הוה.
 וזאם תאמר מכל מקום לא חאמיט
 אלף מגדי וי"ל דלפניו לא הוה כחיב
 אלף לא תבשל בשר בחלב חלו הוה
 ממעטינן דס דלא חיקרי בשד כדאמר
 ב' פ' כל שעה (ומפסיק דף כז:) כשהותרה
 נבלה היא וחלבה וגידה הותרה אבל
 נדמה לא קאמר שואמה דלאו בכלל
 נבלה היא: ושאני הכא דרבי
 רחמנא גדי. אי גלי גדי לא הוה ילפינן
 שחול איסור בשד בחלב על איסור
 חלב מדאמרינן סוף פרק גיד הנשה
 (עורף דף קז.) יבא איסור נבלה ואיסור
 שחול חל על איסור חלב דשאני
 נבלה דמתמאה וטרפה נמי משום
 דתמיים דכ"ג אמרינן נזבחים פרק
 חטאת העוף (דף עז.) וזה דלאמר ב' פ'
 גיד הנשה (ועל דף קק.) דלאיסור
 טרפה חל על איסור אבר מידי דהוה
 לאיסור חלב אע"ג דלאר מן המי
 מנעמא מ"מ כיון דחלב כפרת ואפי"ה
 חיל עליה כל שכן אלאר מן המי:
 כיון

”דרכי רחמנא גדי ואיבעית אימא הא דיריה הא דרביה
 כב אמי ^ממרב המבשל בחלב גדי שלא הניקה מהו א”ל
 למימר בחלב אמו ולא בחלב זכר וזכר הוא דלא אתי ל
 דבא לכלל אם אסור אתמר המבשל חלב בחלב רבי א
 לוקה וחד אמר אינו לוקה לימא בהא סימפולגי דמ”ר לוס
 איסור ומאן דאמר אין לוקה קסבר אין איסור חל על אי
 חל על איסור ואכילה דב”ע נ”ל פליגי דלא לקי כי אם
 חד איסורא הוא ומ”ד אינו לוקה להכי אפקה רחמנא

עין דפוסינו להביא בשמעת גדי אף עגל וטלה כדאמרן לעיל ומי
 לא אסור ואיחרצו להו תרייהו דהא מין גדי ויהי מנייהו מחמת
 דרבי רחמנא גדי אלמא אסורא חל על אסורא משאולא הכא מגדי נפקא
 קשרא ליה דרמזיה משאול חלב ומתא דלמא אסורא חל על אסורא: ד
 לאסורא: ומסו זו. כחול תרומה בטומאת גופו כחדי דהא לעיל מ
 טומאת הגוף שואו בניהם בדי שמים ומייל לאסור טומאת תרומה
 (ועב): מבשערין תחלנו הטמא והטהור (דברים טו) דמשמע טמא וטהור
 טומאת וכחדי תחלנו ליה ולא תחא דכרסו צוה התרמי לטויר לאכו
 בין טומאת הגוף בין טומאת שמים ענינא חלב בתרומה לא התרמי כל
 בטומאת הגוף מפורש בו לא תעשה דכחדי (ויקרא כב) בקדשים לא יכלא
 ביבמות (דף עז: ה"ג) בענינא סבר משאול אסורא חל על אסורא ושא
 אסורא חל על אסורא ועלי הכא דרבי רחמנא גדי. (ולאן) שם שמעתי
 ר' אלעזר שאמר לעיל משמו חל היכא דקמתי משום תרומה
 את רבי אלעזר ממימי דר' אלעזר בבורכין היה (בבבין דף טו.) ממלמ
 דרבי: שלא הניקא. לא ילדה מעולם ויש לה חלב כשהיא קרובה
 לוקא. קמ"ד דלאסוריה קאמר והס' התרו צו משום שער בחלב:
 לית לן לרביי דאריא למימר חד לרביי שילי אחא דחד אסורא הו
 למעוטי דאילו למעוטי דס' וטומאה לא אלתרבי דכיון דאין אסורא
 אצלו. שהיה החלב ויש שער אסורין ולא נאסרו לבשל אלא

כאן: פירש לך הכתוב שגדי זה מעשים הים: הא. אם לא פירש יס
במשמע אף שאר בהמה מדאילטריך ציה לפרוש: וינא. גזירה
שה מיניה מה גדי האמור כאן עזים אף גדי האמור בבשר וחלב
עזים הוא: טרי מעוטו כסיני. ה"א דכתיב בכל חד מעוטא הוא:

אמר שמואל. קרא יחידא כתיב
לדרש ודרשני להו. ולקמן פריך
תתא קראי כתיבי ושמואל שיתא
דרי: לרבות אס. חלבל. שמש
בשל קבל בקבל ואכלו עובר משום
חלב ומשום בשר בחלב: אם המפה.
שמש בשר בנבלה חבל ואכלו
עובר משום בשר בחלב וקף על גבי
דעגנמא אין איסור חל על איסור
וכאן הרי קדמו איסור חלב ואיסור
נבלה לאיסור בשר בחלב אחת קרא
ורכיבו: להוליא אם המפה. בשר
במה טמאה שנבל אפי' חלב
בהמה טהורה: ולא בחלב זכר. שהיה
לו חלב מועט מן הדדים כגון אם
נשמה וסיו' לו דרי: ולא בחלב
שחוט. דלמנו משמע הראיה להיות
אם ולא שחטתו: וכן אמר ר' חמא

שמוע שאלו נאסר חבל אלף ממין שנאסר בשר וגדי הא איסורא ציה כל בהמה טעורה ולא טעמה הלכך חבל בגדי דהא אלו חביב וקא ממעט חבל טעמה אפילו בכשר טעור: **איסור חל על איסור.** אי שמוע דגרס ליה והכי פירושו איסור חל על איסור ולא אנטרין קרא לא תחבל ולא למתה: **מחד קרא.** כלומר מההוא קרא דאחא לגופיה נפקי דלס שפ חבל או בשר נבלה בחבל אף הס במשע. וקשיא לי הא דאמרין לקמן בפירקין (דף קטז.) לר"ע משום דאית ליה איסור חל על איסור מיתרינא ליה כוליה תלתא דלי לדרשה דאמרין חבל ומתה לא לריבי קרא והכא לשמואל נמי דאית ליה איסור חל על איסור אמרין חבל ומתה מחד קרא נפקי ולא מיתרי כוליה אלא חד תרי. וגרסה בעיני ללא גרסין להאי קסבר שמואל איסור חל על איסור אלא הכי גרסין חבל ומתה מחד קרא נפקי כו' דכולהו תלתא גדי מיתרינא לדרשה דהוא ליה למיכתב לא תחבל בחבל אלו חל מי שיש לו חבל אל בהמה

תבן גדי לדרשה אתי חד לחלב ומתה לאשמועינן שיהא איסור חל
איה לנעיל וחד למעטי טמאה ולקמן מי בשמעין אמרין שמי הכא
הוא מרבינא ויהא קרא דפרין לקמן דבר שמואל איסור חל על איסור הכא
שלא חל דבעי איש קרש למעטינהו ודבר לאו גדי ינהיב ומיהבא מימי
יהא תביא איש איש מורע וגו' פרט לזו כן אמלא לא אתי איסור
שאסורה ועומדת עליו באיסור עשה כדמפרש ציננות צפ' הערל
ובלן בקרה אחת בשר פסולי המוקדשין לאחר פדיון דאין כהן איסור
על העמא ואע"פ שאוכל בשר טמא עומדת לאכול פסולי המוקדשין
אכס בטומאת עמא ולא הוצא מכלל עשה עשה. אמל לזכר תרומה
ותביא תרומה ובה השמע ודבר ואחר יאכל וגו' ומקמינן איה בתרומה
י הכא דגלי רחמנא ומחו בו כי יתלווה ואבע"א בעלמא קסבר אין
יחא לי כיון דחד לגופיה הי רבי והי מייסר והא דרשינאו: הא דרבי.
לא שמע מפיו ולא מפי אחרים * שאמרו מפיו שמואל חל רפה
י רבן יוחנן בן זכאי ואמו שמואל מדורות האחרונים היה בקוף שטחי
לימי ידעת מי ידעיקן אמו שהיתה אמו כרז כל או לא: הא דאמר
אין איסור חל על איסור. ולא נפיק מקרא לגופיה וקרא יחירא
דאיכא יחד למעטי שליח אחא דלא ק"ל מירשא הוא ובעי קרא
ל על איסור מהיבא מימי לן דלימסרו דבעי למעטינהו: כי פלוגי
בשר בחלב הלכך גבי בשול אין כאן אלא איסור בשר בחלב:
ומר

מסורת הש"ס

(א) וקדושן עד וישיב
(ב) ויזכר לקחן קטנה
(ג) ולקחן קד. קטנה וישיב
(ד) ויזכר לקחן קדוש עד
(ה) ויזכר לקחן קדוש עד
(ו) ויזכר לקחן קדוש עד
(ז) ויזכר לקחן קדוש עד
(ח) ויזכר לקחן קדוש עד
(ט) ויזכר לקחן קדוש עד
(י) ויזכר לקחן קדוש עד
(יא) ויזכר לקחן קדוש עד
(יב) ויזכר לקחן קדוש עד
(יג) ויזכר לקחן קדוש עד
(יד) ויזכר לקחן קדוש עד
(טו) ויזכר לקחן קדוש עד
(טז) ויזכר לקחן קדוש עד
(יז) ויזכר לקחן קדוש עד
(יח) ויזכר לקחן קדוש עד
(יט) ויזכר לקחן קדוש עד
(כ) ויזכר לקחן קדוש עד
(כא) ויזכר לקחן קדוש עד
(כב) ויזכר לקחן קדוש עד
(כג) ויזכר לקחן קדוש עד
(כד) ויזכר לקחן קדוש עד
(כה) ויזכר לקחן קדוש עד
(כו) ויזכר לקחן קדוש עד
(כז) ויזכר לקחן קדוש עד
(כח) ויזכר לקחן קדוש עד
(כט) ויזכר לקחן קדוש עד
(ל) ויזכר לקחן קדוש עד

תורה אור השלם

1. ואת ערית גירי העמים
הלבישה על ידיו ועל
חלקת צנאריה:
בראשית כו טז

2. ותסמרו את משמרותי
ולא ישאו עליי חטא
ומתו בו כי יחללוהו אני
ח מקדשם: ויקרא כב ט

גליון הש"ס

נב' שאינו במיתה
שנאמר. ע"י ימות דף 5
ע"א רש"י ד"ה תרומה
טמאה ונענין דף נד ע"א
כרש"י ד"ה דאכל מינה
ול"ע וע"י לעיל דף קא
ע"א תוס' ד"ה נעטמא
וע"י פ"א משנה ג' דפרה
וכרש"י טס: רש"י ד"ה
ובא דרביה וכו' שאמר:
ובו. ע"י כ"ב דף קד ע"ב
כרש"י ד"ה משום ר"י:

מוסף דעם 17טן

וכל שני כתובין הבאין
באחד אין מלמדין.
מכלל כתיב אחד ונמנול
כולו מיני (קדושין כד)
מזהיר כתביה לאדך ולא
ילפא מחכמה שמע מינה
דוקא הני קאמר בפסחים
א.תר